

Představím vám naši partu „postradatelných“. Asi největším exotem je v ní Běďa. Je to takový střízlík s kulatými brejličkami. Připomíná trochu Harryho Pottera, jen bez té jizvy na hlavě. I tu ale asi bude brzy mít, protože mu chybí pud sebezáchovy. Neudrží jazyk za zuby, neustále všechny provokuje, i kluky mnohem větší a silnější. Takže většinu života prchá, a to s většími či menšími úspěchy. Je ale nepoučitelný, zřejmě si nemůže pomoci. Já ho ale mám ráda a trochu ho i obdivuji. A taky to byl on, kdo mi vymyslel přezdívku, která mě ani trochu neuráží: Pipi. Dlouhá punčocha byla vždycky mojí favoritkou a věděla si rady v každé situaci. Měla skvělé nápady a byla s ní zábava. Určitě bych chtěla být jako ona. A brala bych i toho koně. Vizáží jí asi trochu podobná jsem, vlasy, pihy, občas nosím i podobné culíky. Takže přezdívka je fajn a Běďa za mě v pohodě.

Další je Naďa. Je to taková zoufalka, která nemá ani špetku sebevědomí. Hrajeme spolu basket. Já jsem vzhledem ke své výšce „překvapivě“ pivotka. Nejsem ale jako štafle, které někdo zapomněl pod košem. Naopak dělám soupeřkám problémy svým pohybem a nečekaným řešením herních situací. Baví mě vymýšlet různé finty a také je basket jednou z mála činností, ve kterých se mi daří vítězit.

